نامه گروه نفس به جهانگیری

معاونت اول محترم ریاست‌جمهور
جناب آقای جهانگیری

● گروه مردم‌نهاد نفس در سال ۱۳۹۳ با اخذ مجوز از وزارت کشور (شماره ثبت: ۳۵۴۱۲) با هدف یافتن راهکارهایی در جهت کاهش آلودگی هوای شهر تهران، فعالیت خود را آغاز کرد.

این گروه هدف اولین فعالیت گروهی خود را نوسازی مینی‌بوس‌های فرسوده شهر تهران قرار داد. مینی‌بوس‌های شهر تهران یکی از مدهای حمل‌ونقل عمومی کارآمد و مقرون به صرفه در سطح شهر هستند که همواره قابلیت جابه‌جایی بیش از ۲۰ مسافر را در هر سفر دارند. بنا بر تعریف برنامه جامع حمل‌ونقل و ترافیک، تهران نیازمند چهارهزار و ۵۰۰ دستگاه مینی‌بوس تا سال ۱۴۰۴ در شهر است که نقش آنها جابه‌جایی مسافران از حاشیه شهر به پایانه‌ها و ایستگاه‌های مترو می‌باشد.

از هزارو صد دستگاه مینی‌بوسی که متعلق به شرکت واحد اتوبوسرانی هستند عمر اکثر آنها بالای ۲۰ سال است (بنا به مصوبه هیئت وزیران، عمر مفید یک مینی‌بوس هشت سال است و پس از آن فرسوده محسوب می‌شود.) این مینی‌بوس‌ها سالانه ۸۴۰ تن مواد آلاینده وارد هوای شهر تهران می‌کنند. بخش عمده این آلاینده‌ها ذرات معلقی هستند که نقش مؤثری در آلودگی هوای شهر دارند و نیز برجسته‌ترین عامل سرطان ریه شناخته می‌شوند.

جالب توجه اینکه سهم دولت و شهرداری در نوسازی این ناوگان فرسوده هر یک تنها ۵۰میلیارد تومان تخمین زده می‌شود.

در فایل ضمیمه، فعالیت‌های نفس در طی دو سال گذشته در جهت نوسازی ناوگان فرسوده مینی‌بوس‌رانی تهران تشریح شده است. گروه نفس از جنابعالی تمنا دارد با صرف اندکی وقت به تماشای آن بنشینید.

و در پایان، نتیجه تمام این تلاش‌ها چه شد؟

علی‌رغم ابلاغ دستور معاون رئیس‌جمهور مبنی بر روشن‌شدن وضعیت مینی‌بوس‌های فرسوده و علی‌رغم تلاش گروه نفس برای نوسازی و نه جایگزینی مینی‌بوس‌های فرسوده، بنا بر تصمیم شرکت واحد، ۷۰۰ دستگاه از مینی‌بوس‌های خطی تهران به واسطه قراردادی مابین شرکت واحد و تاکسی‌رانی و خودروسازان در مرحله جایگزینی با تاکسی هستند. ۳۰۰ دستگاه دیگر تنها با رنگ‌کردن بدنه و پررنگ‌کردن آرم شهرداری، به فعالیت خود در سطح شهر ادامه می‌دهند. آنچه گذشت شرح مختصری بود از یکی از کوچک‌ترین معضلات شهر و چگونگی پاک‌شدن صورت‌مسئله به جای گزینش راه‌حلی مناسب. نوسازی مینی‌بوس‌ها می‌توانست علاوه بر جابه‌جایی مسافران در خطوط تعریف‌شده شهری، در صورت استفاده به‌عنوان سرویس مدارس یا ادارات دولتی، سهم مؤثری در کاهش حجم ترافیک شهر داشته باشد. درحالی‌که جایگزینی مینی‌بوس با تاکسی، نه تنها گرهی از مشکلات ترافیک سطح شهر باز نمی‌کند، هزینه گزافی را نیز به مسافر تحمیل می‌کند و در ضمن با حذف نظارت بخش دولتی و سپردن آن به بخش خصوصی و نیمه‌خصوصی سهم شهروندان را از حمل‌ونقل عمومی بیش‌ازپیش کاهش می‌دهد. هنوز هم دیر نیست. کمبود وسایل حمل‌ونقل عمومی کارآمد در تهران، از معضلات اصلی مردم این شهر و عامل مهمی در استفاده از خودروهای تک‌سرنشین و ترویج این فرهنگ است. ما مردم این شهریم. ما را در حل این معضل یاری کنید.

دریچه

خانوارهای دارای ۲ معلول تا پایان سال آینده خانه‌دار می‌شوند

● **ایسنا:** بنابر اظهارات رئیس سازمان بهزیستی کشور تا پایان سال ۹۷ تمامی خانوارهای دارای دو معلول صاحب مسکن می‌شوند. انوشیروان محسنی‌بندپی با اشاره به اینکه ۱۱هزار خانوار در کشور دارای دو معلول هستند، گفت: درحال‌حاضر ۴۳ هزار مسکن برای معلولان در دست احداث است که بین ۲۰ تا ۸۰ درصد پیشرفت فیزیکی داشته و در سال جاری برای نخستین بار توانستیم ردیف بودجه برای این منظور بگیریم. او در ادامه افزود: از ۱۱هزار خانوار دارای دو معلول تاکنون به حدود دوهزارو ۹۰۰ خانوار، مسکن واگذار شده است و پیش‌بینی می‌کنیم تا پایان سال جاری به چهار هزار خانوار دارای دو معلول مسکن واگذار شود و سایرین تا پایان سال ۹۷ صاحب مسکن شوند. به گفته محسنی‌بندپی، برای خانوارهای دارای دو معلول در مناطق شهری ۱۵۰میلیون ریال از طریق بنیاد مستضعفان، صد میلیون ریال از طریق سازمان بهزیستی و ۵۰میلیون ریال هم از سوی خیرین مسکن‌ساز تأمین مالی انجام می‌شود.

رئیس سازمان بهزیستی درباره ساخت مسکن ویژه خانوارهای دارای دو معلول در مناطق روستایی نیز گفت: برای این منظور صد میلیون ریال بنیاد مستضعفان، ۸۰میلیون ریال سازمان بهزیستی و ۲۰میلیون ریال بنیاد مسکن انقلاب اسلامی تأمین مالی را به عهده دارند. او در ادامه با تأکید بر آنکه هر خانواری که دارای دو فرزند معلول است و به هر علتی تاکنون ثبت‌نام نکرده می‌تواند با مراجعه به سازمان بهزیستی برای ثبت‌نام اقدام کند، گفت: لایحه مساعدت‌های اجتماعی هنوز به مجلس نرفته اما سیاست سازمان بهزیستی تخصیص مسکن به خانوارهای دارای معلول است.

بنیاد مستضعفان ۱۵ هزار متر از زمین ۳۰ هزارمتری دانشگاه توان‌بخشی را می‌خواهد

می‌خواهند زمین توان‌بخشی را پاساژ کنند

شهرزاد همتی: در کمرکش خیابان شاه‌نظری منطقه میرداماد تهران، بزرگ‌ترین دانشکده توان‌بخشی و مرکز درمان معلولان کشور وجود دارد؛ زمین سبز و بزرگی که هرساله دانشجویان توان‌بخشی را در خود جای می‌دهد و کلینیک‌های درمانی‌اش هم پذیرای بیماران و معلولان است؛ اما شاید پذیرش اینکه یک زمین ۳۰هزارمتری در یکی از بهترین نقاط تهران، صرفا کار آموزشی را عهده‌دار باشد، با چرتکه‌های عده‌ای نمی‌خواند. قصه‌ای که حالا صدای دانشجویان و استادان دانشکده توان‌بخشی را درآورده است. ماجرا این‌گونه است که قرار است بنیاد مستضعفان نیمی از فضای ۳۰هزارمتری دانشکده را بردارد و نیمی دیگر را به دانشکده واگذار کند. جمعی از دانشجویان و دانش‌آموختگان دانشکده توان‌بخشی نیز به همین علت به این امر اعتراض کرده‌اند و در همین راستا، چند روز پیش، نامه‌ای به وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی نوشتند. این افراد در این نامه نوشتند: متأسفانه دانشجویان که ذی‌نفع اصلی در این امر هستند، در جریان قرار نگرفته‌اند.

دانشجویان در بخشی از این نامه خطاب به وزیر نوشته‌اند: ملک یادشده از مدت‌ها قبل از پیروزی انقلاب، تحت عنوان پرورشگاه معنوی و سپس بعد از پیروزی انقلاب اسلامی طبق مصوبه شورای انقلاب اسلامی همراه با بیش از ۴۰ مؤسسه خیریه و نهاد دولتی و غیردولتی به سازمان بهزیستی کشور انتقال یافت و تحت عنوان مرکز نگهداری شماره ۵ بهزیستی، به امر نگهداری از فرزندان بی‌سرپرست و بدسرپرست مبادرت کرد.

ماجرا از چه قرار است؟

دکترمحمد کمالی، عضو هیئت علمی دانشکده توان‌بخشی و از قدیمی‌ترین استادان این دانشگاه، در گفت‌وگو با «شرق» به تشریح داستان طولانی دانشگاه توان‌بخشی و بنیاد مستضعفان پرداخت. او درباره زمین دانشکده می‌گوید: « دانشکده توان‌بخشی در سال ۱۳۳۷ به‌عنوان پرورشگاه معنوی و جمعیت خیریه ثریا افتتاح می‌شود و آقایی به اسم معنوی این مجموعه را می‌سازند و در اختیار بنیاد خیریه ثریا می‌گذارند. در همان سال‌ها، بنیاد پهلوی برای تمرکز اموال خاندان سلطنت ایجاد شده و بنیاد خیریه فرح جایگزین بنیاد خیریه ثریا می‌شود و آن پرورشگاه کارش را با عنوان پرورشگاه فرح ادامه می‌دهد. در سال‌های ۳۷ تا ۵۷، آقای معنوی مالکیت زمینش را به بنیاد پهلوی می‌دهد؛ ولی این مسئله هیچ تأثیری روی پرورشگاه و کارش نمی‌گذارد». به گفته این استاد دانشگاه، بعد از پیروزی انقلاب، جمعیت خیریه فرح پهلوی و چندین سازمان خدمات شاهنشاهی و انجمن‌ها و سازمان‌های وابسته به دربار، مطابق قانونی که شورای انقلاب تصویب می‌کند، وارد معاونت وزارت بهداری و بهزیستی می‌شوند. تمام این مراکز ازجمله این پرورشگاه، به معاونت بهزیستی وزارت بهداری و بهزیستی منتقل می‌شوند. در خرداد سال ۱۳۵۹، با تشکیل سازمان بهزیستی و کمیته امداد و هلال احمر و بیمارستان شفا، مطابق مصوبه شورای انقلاب به سازمان بهزیستی کشور واگذار می‌شوند و بنابراین مجموعه این پرورشگاه پس از انقلاب نیز کارش را زیر نظر وزارت بهداری و بهزیستی ادامه داده و بعد هم با تشکیل قانون سازمان بهزیستی کشور، در این سازمان ادغام می‌شود. ریاست آن‌زمان سازمان بهزیستی، شهید فیاض‌بخش، نیز در نامه‌ای این مجموعه را به دانشکده توان‌بخشی و رفاه اجتماعی واگذار می‌کند. دانشکده توان‌بخشی دانشکده مستقلی زیر نظر وزارت علوم بود و ردیف بودجه مستقلی هم داشت. طبق ماده‌واحده تشکیل سازمان بهزیستی، همه این مؤسسات به معاونت بهزیستی ملحق می‌شوند و تبصره ۸ این قانون می‌گوید: تمام اموال منقول و غیرمنقول مؤسسات ادغام‌شده به بهزیستی، منتقل می‌شود. مطابق گفته‌های عضو هیئت علمی دانشگاه توان‌بخشی، یک تعبیر این است که این مجموعه با همه دارایی‌هایش به سازمان بهزیستی منتقل شده است؛ اما بنیاد پهلوی که بعدها بنیاد علوی نام نهاده شد و همان بنیاد مستضعفان کنونی است، در سال‌های پس از انقلاب، سندهای برخی اموال به‌جامانده از دوران پهلوی را مصادره کرد و مشخص نیست بر اساس چه ملاکی سند بنیاد پهلوی نیز به نام بنیاد مستضعفان می‌شود و در این ماجرا دانشکده توان‌بخشی نیز به بنیاد می‌رسد. کمالی تصریح می‌کند: «در این ۳۶ سالی که دانشکده در این زمین مشغول به فعالیت بوده، چندین بار تلاش کرده‌اند زمین را از ما بگیرند. با وجود اینکه دادگاه هم تشکیل شد؛ اما عملا هیچ دادگاهی یا نتوانست یا نخواست این مجموعه آموزشی را که در خدمت معلولان و جانبازان بود، تخلیه کند. نکته مهم‌تر اینکه در این ۳۶ سال، سه ساختمان بزرگ دولتی در این ملک ساخته شد؛ ساختمان آموزشی ابن‌سینا، دو خوابگاه و یک سالن ورزشی ساخته شد و علاوه بر آن میلیاردها تومان هزینه تجهیز آزمایشگاه‌ها، کلینیک‌ها و... شد. بنابراین قاعدتا تصوری هم برای دست‌اندرکاران دانشکده وجود نداشت که بتوان این مجموعه را تخلیه کرد. در این مدت بنیاد مستضعفان و دانشکده چندین‌بار پای میز مذاکره رفتند و با مبالغی به توافق برای فروش نزدیک شده‌اند؛ اما شرایط به‌گونه‌ای پیش رفت که این توافق عملی نشد که بنیاد با گرفتن مبلغی از صرافت دانشکده توان‌بخشی بیفتد. در این مذاکرات مبالغی نزدیک ۳۵ تا ۳۷میلیارد به بنیاد پیشنهاد شد و حتی یک بار زمینی در قنات‌کوثر که نیمه‌ساز بود، از طرف دانشکده پیشنهاد شد که بنیاد آن را قبول نکرد. در آخرین حکمی هم که نهاد رهبری به رئیس بنیاد مستضعفان آقای سعیدی‌کیا دادند، به این مسئله اشاره کرده‌اند که با مراکز آموزشی و دانشگاهی اگر اختلافی وجود دارد، موقعیت دانشگاه‌ها مراعات شود و از این منظر تصور می‌شد که این مجموعه بدون مشکل کارش انجام شود که این اتفاق نیفتاد». به گفته این استاد دانشگاه، در اواخر سال ۹۵ توافق‌نامه‌ای بین وزیر بهداشت و بنیاد امضا می‌شود که دانشجویان و اساتید دانشکده در جریان قرار نگرفته‌اند (درباره اینکه آیا رؤسای دانشگاه در جریان این توافق‌نامه بوده‌اند اطلاعی در دست نیست) ولی درباره زمین دانشکده توان‌بخشی هم تعیین تکلیف می‌شود و قرار شده که ۵۰ درصد ملک دانشکده توان‌بخشی به بنیاد تحویل شود و دانشگاه نیز برای ۵۰ درصد بقیه سند بگیرد.

وقتی اقتصاد توجیهی برای شکست علم است

اما این توافق‌نامه اساتید و دانشجویان را راضی نمی‌کند، این در حالی است که برای برخی از افراد این تصور وجود داشت که خیلی هم خوب است به جای ماندن در یک زمین بی‌سند، دانشکده توان‌بخشی صاحب یک زمین ۱۵هزارمتری بشود، اما نگاه خانواده توان‌بخشی جور دیگری بود. برای آنها، به گفته کمالی، مسئله‌ای که وجود دارد این است که اول باید این مسئله مشخص شود که اصلا زمین دانشکده توان‌بخشی متعلق به چه کسی است. متعلق به وزارت بهداشت است یا متعلق به بهزیستی؟ از آنجایی که زمان تشکیل بهزیستی در ابتدا این سازمان متعلق به وزارت بهداشت بود و بعدها از وزارت بهداشت جدا و به وزارت رفاه منتقل شد، بنابراین یک نکته مهم و حقوقی وجود دارد که آیا زمین متعلق به بنیاد است با توجه به قانون تشکیل بهزیستی یا متعلق به وزارت بهداشت؟ مسئله اینجاست که انگار کسی لزومی به پاسخ‌دادن به افراد دانشکده نمی‌بیند. بنابراین ما اولا فکر می‌کنیم که این خودش محل اشکال است. از طرفی اساتید و دانشجویان دانشکده توان‌بخشی هیچ‌وقت تصور نمی‌کرده‌اند در یک محل خیریه‌ای که به امر آموزش و توان‌بخشی معلولان و بیماران می‌پردازد باید به فکر سند و فروش بود. چیزی که علامت‌سئوال ذهنی بی‌شماری برای ساکنان خیابان شاه‌نظری ایجاد کرده بود واکنش دانشگاه ایران بود، به گفته محمد کمالی، پس از این توافق بر سر ۱۵هزار متر، برخی از افراد در دانشگاه ایران هم مطرح کردند ما هم نصف دیگری که متعلق به دانشگاه است را می‌فروشیم و برای دانشکده توان‌بخشی در منطقه دیگری مثل منطقه ۲۲ زمینی تهیه می‌کنیم و می‌سازیم.

در این گیرودار، مهم‌ترین مسئله داشتن یک زمین ارزان‌تر برای دانشکده توان‌بخشی و رسیدن به سود چندین هزارمیلیاردی اقتصادی بود و کسی به هویت دانشکده توان‌بخشی فکر هم نمی‌کرد.

کمالی تصریح می‌کند: «این منطقه قطب توان‌بخشی کشور و اولین دانشکده توان‌بخشی کشور است و همه کلینیک‌ها و دانشکده‌ها و آزمایشگاه‌های مربوط به توان‌بخشی در آن جا گرفته‌اند، در هیئت علمی سایر دانشکده‌ها کمتر کسی وجود دارد که فارغ‌التحصیل این دانشگاه نباشد. ما تصورمان بر این است که مجموعه شش‌ضلعی دانشگاه توان‌بخشی یک کل است، هویت توان‌بخشی و حیثیت توان‌بخشی کل کشور است و نمی‌شود آن را نصف کرد. حتی با رفتن یک‌سوم از این زمین یک مجموعه دچار تخریب می‌شود. این هم که گفته می‌شود کلاس‌های آموزشی در قسمتی است که در اختیار دانشگاه باقی می‌ماند، حرف دور از منطقی است، چراکه دانشگاه یک کل است و بخشی که دچار تخریب شود کلیت را زیر سؤال می‌برد».

عکس: امیر جدیدی، شرق

این استاد دانشگاه در پایان خاطرنشان کرد: «ما می‌خواهیم بدانیم قصد واقعی بنیاد از این اتفاق چیست. اگر واقعیت این است که بنیاد به فکر مردم مستضعف و کار خیر است، قاعدتا راهش همین است که این مجموعه به‌همین‌ترتیب بماند. ما می‌گوییم ۲۰ سال پیش از انقلاب که این مجموعه پرورشگاه بود، بنیاد پهلوی هیچ‌وقت به دنبال آن نبود که زمین را بفروشد. این تحلیل خوبی نیست که ما از برخی از دوستان می‌شنویم که می‌گویند شما در زمینی نشسته‌اید که قیمتش بالاست و ما می‌توانیم این زمین را بفروشیم با پولش برج بسازیم ولی شما را در زمین بی‌ارزش‌تری می‌بریم. واقعیت این است که تمام کار آموزشی و بالینی‌مان همراه با بیماران انجام می‌شود و بردن این دانشگاه به فاصله دور با توجه به کار بالینی و کلینیکی بیماران را دچار اشکال می‌کند. اینکه ما می‌گوییم دست‌زدن به بزرگ‌ترین مرکز درمان و توان‌بخشی کشور درمان معلولان را دچار اختلال می‌کند یک واقعیت است اما آنهایی که نگاه اقتصادی به قضیه دارند این را نمی‌پذیرند و تصور می‌کنند در منطقه میرداماد تهران یک زمین ۳۰ هزارمتری می‌تواند چندهزارمیلیارد تومان سود را برای مؤسسه داشته باشد».

دانشجویان و اعضای هیئت علمی دانشکده توان‌بخشی در اعتراض به این اتفاق به مسئولان مختلفی نامه نوشته‌اند. اعضای هیئت علمی دانشکده توان‌بخشی در نامه‌ای به رئیس دانشگاه علوم پزشکی ایران ضمن درخواست جلوگیری از این اتفاق، عنوان کرده‌اند: «این اقدام تعویض ۳۰ هزار متر زمین بدون سند با ۱۵ هزار متر زمین سنددار نیست، چراکه تمامی این عرصه قریب به چهار دهه قبل از سوی شهید فیاض‌بخش به خدمات و آموزش توان‌بخشی در قالب دانشکده توان‌بخشی و رفاه اجتماعی سابق اختصاص داده شده بود؛ ساختمانی که پیش از این هم مدت‌ها به امر نگهداری از فرزندان بی‌سرپرست و بدسرپرست تحت عنوان‌های پرورشگاه معنوی و مرکز نگهداری شماره پنج بهزیستی اختصاص داشت. در تمامی این مدت ادعاهای مکرر بنیاد به همین استناد خاموش شده بود. اما احتمالا بی‌اطلاعی و عدم بررسی دقیق موضوع، این‌بار باعث شده که آنچه از سوی مرحوم فیاض‌بخش موقوف به ارائه خدمات توان‌بخشی به محروم‌ترین و مظلوم‌ترین بخش جامعه یعنی جانبازان و معلولین، همین‌طور آموزش افرادی برای تداوم این خدمات در سطح جامعه گشته بود، ضایع گردد».

در تمام این روزها دانشجویان و کسانی که دغدغه حوزه توان‌بخشی را دارند با هشتگ ناجی توان‌بخشی باشیم، درباره این تصمیم عجیب در فضای مجازی نوشته‌اند. آنها حتی تصورش را هم نمی‌کردند روزی بخواهند زمین قدیمی دانشگاهشان را به خاطر اینکه گران و مرغوب است از آنها بگیرند. این اتفاق ضربه بزرگی برای معلولان و دانشجویان و اساتید دانشکده توان‌بخشی است. کاش #ناجی_توان‌بخشی_باشیم.

سرنوشت ناامیدکننده لایحه مدیریت شهری در دولت یازدهم

شرق: معاون سابق شهرداری‌های سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور می‌گوید در ۹ ماه گذشته که او دیگر در این مسئولیت نبوده است، نه تنها لایحه مدیریت شهری از دولت به کمیسیون‌های فرعی برگشت و تاکنون متوقف مانده است؛ بلکه سرنوشت ۹ سند دیگر در حال پیگیری از طریق این سازمان هم مشخص نیست و وزارت کشور در این مدت سند جدی هم در حوزه‌های مهم اجتماعی و شهری نداشته است.

علی نوذرپور که پیش‌ازاین معاون شهرداری‌های سازمان شهرداری‌ها بود، در مدت مسئولیت خود لایحه مدیریت شهری و بسیاری از موضوعات و دغدغه‌های مهم شهری را دنبال کرد؛ اما بدون هیچ دلیلی یکباره از این سمت کنار گذاشته شد. او که پیش‌ازاین علاقه‌ای نداشت درباره این تغییرات و نگرانی‌ها صحبت کند، در گفت‌وگو با «شرق» درباره توقف بیش از ۹ماهه موضوعات مهم شهری در وزارت کشور و راه و شهرسازی و در نهایت کمیسیون‌های مربوطه در دولت صحبت کرد. او می‌گوید جریان‌های منتقد دولت ممکن است برنامه تخریبی داشته باشند؛ اما لازم است نقد از درون دولت هم وجود داشته باشد تا موضوعات مهم و اساسی روی زمین نماند.

او به سابقه تشکیل کمیسیون کلان‌شهرها و دلایل تشکیل آن در دولت اشاره کرد و گفت: در روزهای پایانی سال ۹۲ وزیر راه و شهرسازی گزارشی تکان‌دهنده از وضعیت تهران و شهرهای اقماری آن ارائه داد که در حوزه‌های مختلف نگران‌کننده بود و از همان زمان قرار شد کمیسیونی به شکل جداگانه موضوعات تهران را دنبال کند تا زودتر مسائل پیگیری و حل شود. چند وزارتخانه و سازمان عضو این کمیسیون شدند و در مدت کوتاهی اولین قدم که تهیه شرح وظایف، دستورالعمل‌ها و راهبردها بود تهیه شد و در مرداد ۹۳ این موارد به تصویب دولت رسیدند.

او افزود: اولین اقدام این کمیسیون شناسایی آسیب‌های تهران و کلان‌شهرها و طبقه‌بندی و اولویت‌گذاری و اتخاذ تدابیر و تصمیم‌های لازم برای آنها بود که در نهایت شش محور اصلی یعنی محیط زیست، آسیب‌های اجتماعی، منابع درآمدی شهرداری‌ها، موضوعات فرهنگی و اجتماعی، ساختار مدیریت کلان‌شهرها و در نهایت شهرسازی برای این بررسی‌ها تهیه و تصویب شد. دراین‌میان قرار بود پنج محور را وزارت کشور و سازمان شهرداری‌ها دنبال کند و یک محور شهرسازی هم در حیطه مسئولیت‌های وزارت راه و شهرسازی قرار بگیرد.

نوذرپور می‌گوید تا زمانی که او در مسئولیت خود در سازمان شهرداری‌ها بود، برای این محورها اقدامات لازم صورت گرفت و همه این موارد در دولت بررسی و برای آنها مصوبه تهیه شد و هم‌زمان با این موارد ۹ سند مهم را تهیه کردند که بسیاری از آنها در این مدت متوقف و نیمه‌کاره باقی مانده و از نیمه سال گذشته که او از سازمان شهرداری‌ها رفته، دیگر هیچ سند جدیدی تهیه یا دنبال‌نشده و به نتیجه نرسیده است.

معاون سابق شهرداری‌های سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور با بیان اینکه در بیشتر موارد دولت و مجلس موضوعات مهمی را منوط به تهیه و بررسی لایحه مدیریت شهری کردند، می‌گوید: بعد از بیش از سه سال زمانی که بررسی لایحه در دولت به طول انجامید، در نهایت دولت سال گذشته آن را به کمیسیون فرعی برگرداند. وزارت کشور لایحه را اواخر سال ۹۳ به دولت ارائه داد و دولت تصمیم گرفت که شش کارگروه تخصصی روی آن کار کنند؛ اما در نتیجه این بررسی‌ها ۲۹۳ ماده این لایحه به ۱۵۲ ماده کاهش یافت و بعد هم دولت به جای بررسی این لایحه در سطح معاونان وزرا، این لایحه را به کمیسیون‌های فرعی فرستاد.

نوذرپور یکی از دلایل بروز این روند را عملکرد ضعیف وزارت کشور و دفاع ضعیف از این لایحه مهم برشمرد و گفت: از حدود ۹ ماه قبل که دیگر من درگیر این امور نبودم، این لایحه در همان کمیسیون‌های تخصصی باقی مانده است و اتفاق جدیدی رخ نداده است؛ درعین‌حال دولت هم علاقه‌ای به این روند ندارد و نمی‌خواهد وظیفه‌ای از وظایف خود را واگذار کند. او به تکلیف دولت در پنج برنامه پنج‌ساله گذشته برای واگذاری امور به شهرداری‌ها اشاره کرد و گفت: این وظایف تاکنون واگذار نشده‌اند و هنوز هم دولت موافق این روند نیست و در آخرین اقدام هم این لایحه را به‌نحوی متوقف گذاشته است. دراین‌میان خوب است که وزارت کشور و به‌ویژه سازمان شهرداری‌ها توضیح بدهد که درباره این لایحه مهم برای شهرداری‌ها چه اقداماتی را انجام داده است و آخرین وضعیت این لایحه مهم چیست؟ معاونتِ بعد از من که در این سازمان قرار گرفته است، چه اقدام جدیدی انجام داده و چه مواردی را پیگیری و دنبال کرده است؟ درعین‌حال خوب است که کمیسیون کلان‌شهرها که با اهداف بسیار خوبی تشکیل شد و شروع به کار کرد، در این مدت چه عملکردی داشته است؟

به گزارش «شرق»، موضوع لایحه مدیریت شهری، یکی از مهم‌ترین موضوعاتی است که در دو سال گذشته روزنامه «شرق» به شکلی مجزا آن را دنبال کرده و بنا بر گفته نوذرپور به‌عنوان یکی از مدیران مطلع این لایحه مهم پس از ارجاع و برگشت از دولت تقریبا متوقف مانده است.

خبر

سفر اربعین با خودروی شخصی ممنوع

● **تسنیم:** معاون وزیر راه و شهرسازی در تشریح آخرین تمهیدات برای میزبانی شایسته از زائران اربعین حسینی امسال بر جلوگیری از ورود خودروهای شخصی به مرز خسروی در آستانه اربعین تأکید کرد. داوود کشاورزیان در جریان بازدید از پایانه مسافری خسروی افزود: با تلاش‌های صورت گرفته، شاهد امکانات بسیار مطلوبی در مرز خسروی برای تردد زائران اربعین حسینی هستیم. او با بیان اینکه طبق بازدیدهای صورت گرفته از مرز خسروی کارها به سرعت در حال انجام است، اظهار داشت: پیش‌بینی لازم برای افزایش گیت‌های ورود و خروج مسافران، ایجاد سرویس‌های بهداشتی و احداث توقف‌گاه خودرو صورت گرفته است تا در اربعین امسال بهترین میزبان برای زائران اربعین حسینی در مرز خسروی باشیم. او بیان کرد: سازمان حمل‌ونقل جاده‌ای کشور نیز به سرعت در حال انجام کارها، افزایش زیرساخت‌های موجود و رفع مشکلات در مرز خسروی است. معاون وزیر راه و شهرسازی و رئیس سازمان راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای کشور، بر لزوم جلوگیری از ورود خودروهای شخصی در آستانه اربعین حسینی به مرز خسروی تأکید کرد.

حالت هشدار اشعه فرابنفش در اهواز

● **ایلنا:** مدیرکل دفتر آسیب‌های اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: میزان اشعه فرابنفش (UV Index) در اهواز ۱۰ است که این بیانگر وضعیت هشدار است. روزبه کردونی (مدیرکل دفتر آسیب‌های اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی) گفت: شهر اهواز در ۳۰ ژوئن ۲۰۱۷ با گرمای ۵۳٫۷ سانتی‌گراد گرم‌ترین شهر روی زمین بوده است. اگر دمای هوای این شهر در روزهای آتی به ۵۴ درجه برسد؛ آنگاه همراه با دمای ثبت در کالیفرنیا در ۳۰ ژوئن ۲۰۱۳ و کویت در ۲۱ جولای ۲۰۱۶ گرم‌ترین دمای ثبت در تاریخ مدرن را به خود اختصاص خواهد داد. او افزود: در این میان همزمان مرکز معتبر بیان‌کننده این خبر اعلام کرده است؛ میزان اشعه فرابنفش نیز (UV Index) در اهواز ۱۰ است که این بیانگر وضعیت هشدار است. میزان اثرات نامطلوب اشعه فرابنفش با رسیدن به عدد ۱۰ در این شاخص بسیار زیاد خواهد شد و تأثیراتی نامطلوب بر پوست و چشم خواهد داشت.

علاءالدین
Alaedin.travel
عمده فروش خدمات
گردشگری داخلی و خارجی
پنجشنبه هر هفته با پرواز نوردوین
تور روسیه
۴شب هتل ۵ ستاره کمپینسکی سنت پترزبورگ
۳شب هتل ۵ ستاره ماریوت مسکو
۶ روز گشت کامل+ناهار+تورلیدر
تورهای گروهی ایرانگردی
سرعین، اردبیل، تبریز، ارومیه، کردستان
سرزمین عشایر، شمال، اصفهان، شیراز
فول استاک
صدور بلیط کلیه ایرلاین‌ها
کامل‌ترین موتور جستجوی هتل‌های ایران
با فیلتر انواع امکانات و خواسته‌های مسافران
در سایت
alaedin.travel
ساعات کاری شنبه تا چهارشنبه ۹ الی ۲۴
پنجشنبه ۹ الی ۱۸
جمعه و تعطیلات ۱۲ الی ۱۸
چهار راه فرمانیه، برج آرتمیس فرمانیه
۷۴۴۹۵-۰۲۱